

Sporcular İçin Antrenör Davranışlarını Değerlendirme: Diyarbakır Futbol Okulları Örneği

Evaluating Coach Behavior for Athletes: The Case of Diyarbakır Soccer Schools

Ayşe DEMİR^{1*} , Mehmet Şafi ASLAN²

¹Dicle Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Diyarbakır, Türkiye.

ayse.demir@dicle.edu.tr

²Dicle Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Diyarbakır, Türkiye.

mehmetsafiaslan1@gmail.com

*Ayşe Demir

Received: 14.04.2026

Accepted: 16.06.2026

Published: 30.06.2026

Citation: Demir, A., & Aslan, M. Ş. (2026). Sporcular için antrenör davranışlarını değerlendirme: Diyarbakır futbol okulları örneği. *Journal of Theory and Practice in Sport*, 5(1), 17-27.

Özet

Bu çalışmanın amacı, Diyarbakır ilindeki futbol okullarında aktif olarak spor yapan sporcuların, antrenör davranışlarına ilişkin algılarını değerlendirmektir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeliyle yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini Diyarbakır ilinde faaliyet gösteren 10 futbol okulundaki sporcular, örneklemini ise bu okullardan araştırmaya gönüllü olarak katılan sporcular oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak Yapar ve İnce (2014) tarafından geliştirilen, 47 madde ve 7 alt boyuttan oluşan Sporcular İçin Antrenör Davranışları Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerden yararlanılmış; verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile incelenmiştir. Ölçek alt boyutlarının demografik değişkenlere göre farklılaşmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA), anlamlı farklılık tespit edilen durumlarda ise LSD çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. Araştırma bulguları, sporcuların antrenör davranışlarına ilişkin algılarının yaş değişkenine göre anlamlı biçimde farklılaşmadığını; buna karşın spor yapma süresinin olumlu antrenör davranışlarının algılanmasında etkili olduğunu göstermiştir. Olumsuz antrenör davranışlarına ilişkin değerlendirmelerin ise yaş ve spor yapma süresi bakımından daha homojen bir dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Sonuç olarak, antrenör davranışlarının sporcuların gelişiminde önemli bir rol oynadığı ve bu davranışların özellikle spor yapma deneyimine bağlı olarak farklı biçimlerde algılanabildiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör, Davranış, Sporcu, Futbol

Abstract

The aim of this study is to evaluate athletes' perceptions of coaches' behaviours among athletes actively participating in football schools in Diyarbakır. The study was conducted using the survey model, one of the quantitative research methods. The population of the study consisted of athletes enrolled in 10 football schools operating in Diyarbakır, while the sample comprised athletes who voluntarily participated in the study from these schools. The "Coach Behaviours Evaluation Scale for Athletes" (CBES-A), developed by Yapar and İnce (2014) and consisting of 47 items and 7 sub-dimensions, was used as the data collection instrument. In the analysis of the data, descriptive statistics were first employed, and the normality of the data was examined using the Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests. One-Way Analysis of Variance (One-Way ANOVA) was used to determine whether the sub-dimensions of the scale differed according to demographic variables, and the LSD multiple comparison test was applied in cases where statistically significant differences were found. The findings revealed that athletes' perceptions of coaches' behaviours did not differ significantly according to age; however, the duration of sports participation was found to be influential in the perception of positive coach behaviours. Evaluations of negative coach behaviours, on the other hand, showed a more homogeneous distribution in terms of both age and duration of sports participation. In conclusion, coach behaviours play an important role in athletes' development and may be perceived differently depending particularly on athletes' level of sports experience.

Keywords: Coach, Behavior, Athlete, Football

GİRİŞ

Spor yapmak, kişilerin psikososyal sağlıklarını iyileştirmelerine ve düzenli bir hayata sahip olmalarına yardımcı olur. Fiziksel ve zihinsel sağlıklarını geliştirmenin yanı sıra, kültürel ilişkiler ve iletişim açısından da kritik bir rol oynar. Bu kapsamda, sporcu- antrenör ilişkisi, sporun başarısı ve devamlılığı açısından önemli bir etkiye sahiptir. İyi bir etkileşim, sporcuların güdülenmelerini sağlayarak performanslarını arttırabilir ve sporun uzun vadeli bir süreç haline gelmesini sağlayabilir (Jowett ve Cockerill, 2003). Sporcular, doğumundan süregelen bir yetenek, fiziksel uygunluk, mental güç, irade, kararlılık gibi başarı için gerekli olan tüm becerilere sahip olsalar bile, kendilerini geliştirecek nitelikli bir antrenör ile çalışmıyorlarsa, büyük bir ihtimalle ulaşmak istedikleri performansın gerisinde kalacak ya da hedeflenen gelişimi elde etmek de zorluk yaşayacaklardır. Bu sebepten ötürü amatör veya profesyonel nitelikte yapılan herhangi bir spor dalında kazanılacak bir başarının en büyük nedenlerinden biri şüphesiz antrenörler olarak görülmektedir (Short ve Short, 2005). Spor, ergen kişilerin başarıya olan gereksinimlerine olanak sunarak öz saygısının ilerlemesinde kritik bir rol oynamaktadır. Aynı zamanda, sporun bu olumlu çıktıları sağlayabilmesi, sadece katılımın olmasıyla değil; çalışma atmosferinin kalitesi, antrenörün rehberlik becerileri ve antrenör- sporcu iletişiminin niteliği gibi çevresel ve kişisel unsurlarla yakından ilişkilidir (Vella vd., 2011). Spor da başarı için antrenörlere büyük iş düşmektedir. Antrenörler sporcuların antrenmana sürekli katılım, antrenman kalitesi, antrenmanda başarı gibi unsurların hepsinden sorumlu tutulmakta ve bunları iyi yapması dahilinde başarının gelmesi mümkün olmaktadır. Futbol, günümüzde diğer spor dallarına kıyasla şüphesiz en popüler olanlardan biridir. Saha büyüklüğü, oyuncu sayısı ve yüksek mücadele gerektirmesi gibi özellikleriyle diğer spor dallarından ayrılır. Ayrıca, bedensel ve fizyolojik ihtiyaçlar açısından da farklılık gösterir (Açıkada ve Ergen, 1990). Bu da çocuklar için futbolu çok daha etkileyici görme olanağını sağlamaktadır. Çocuk ve gençlerde futbol antrenmanının amacı, sporsal verimliliklerini geliştirmek için sistematik ve çok yönlü bir temel oluşturmaktır. Sporsal verimlilik, çeşitli etkenlerin gelişimine bağlıdır ve bu etkenlerin gelişimini sağlamak için çocuk ve gençleri yakından tanımak önemlidir. Yetişkinlikte başarılı bir futbolcu olabilmek için, çocukluk çağlarından itibaren belirli öğrenim devrelerinden geçmek gerekir. Bu uzun vadeli öğrenim ve gelişim süreci, çocuğun belirli biyolojik gelişim dönemlerinde sergilediği karakteristik özelliklere göre belirlenir. Bu süreçte, çocuğun sportif yeteneğinin ortaya çıkarılması ve yetenekleri doğrultusunda gelişiminin planlanması gerekmektedir (Özdemir, 2014). Antrenörler, sadece teknik yeteneklerin intikalini sağlayan kişiler değil; aynı zamanda sporcuların zihinsel, duygusal ve kültürel gelişimlerini koordine eden eğitsel figürler olarak kritik bir role sahiptir. Bu bağlamda, antrenörün eğitsel donanımına sahip olması hem öğretim yöntemlerinde hem de antrenör-sporcu ilişkilerinde belirleyici bir rol olmaktadır (Côté ve Gilbert, 2009). Antrenörler sadece spor anlamında başarıyı sağlayan kişi değil kişilerin sporcu olup olmama kararında etkili olan ve kişileri mental anlamda tamamen spor için hazır duruma getirmekle görevli olan kişidir. Antrenörlerin, sporcularla kurdukları etkileşimin kalitesi, sporcuların inançları üzerinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu etkileşimin olgunlaşmasında, etkileşim yeteneklerinin rolü önemli bir faktör olarak öne çıkmaktadır (Mageau ve Vallerand, 2003). Antrenörlerin sporcularla yapacağı olumlu ya da olumsuz etkileşim onları hem karakter anlamında hem de sporda başarı noktasında etkilemektedir. Bundan dolayı antrenörler kuracakları etkileşim noktasında gelişime açık olmalıdırlar. Antrenörler ile yapılan olumlu iletişim, sporcuların işe daha çok konsantre olmalarına ve daha verimli olmalarına zemin hazırlamaktadır (West, 2016). Yetersiz iletişim kurulduğu zamanlarda ise sporcu açısından işleyiş olumsuz idrak edilir ve sporcunun duygusal tarafı ortaya çıktığı için performansında bir düşüş gözlenir (Bekiari ve Syrmpas, 2015). Antrenör, iyi bir organizasyon düzenleyicisi ve aktif bir yönetici olarak hareket ederken aynı zamanda sporcuların spora olan inançlarını yüksek tutan, onların özgürlüklerini ve becerilerini kazanmalarına yardımcı olan bir öğretici olarak görülmektedir (Dolaşır, 2006).

Bu doğrultuda bu çalışma; Diyarbakır Futbol Okullarında aktif olarak oynayan sporcuların; futbol kulübü antrenörlerinin davranışları ile antrenör-sporcu bağlanma stilleri arasındaki ilişkinin sporcu açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Bu araştırmanın yöntemi aşağıda verilen bilgiler doğrultusunda araştırmanın modeli, araştırma grubu, veri toplama araçları ve verilerin analizi hakkında bilgi verilmektedir.

Araştırma Modeli

Bu araştırma, nicel araştırma yöntemine dayalı olarak tarama modeliyle yürütülmüştür. Karasar'a (2005) göre tarama modeli, "geçmişte ya da mevcut durumda var olan bir durumu olduğu gibi betimlemeyi amaçlayan" bir araştırma desenidir. Bu doğrultuda çalışmada, Diyarbakır ilindeki futbol okullarında aktif olarak spor yapan sporcuların antrenör davranışlarına ilişkin algıları mevcut koşullar içerisinde incelenmiştir. Tarama modeli, geniş bir katılımcı grubundan elde edilen veriler aracılığıyla araştırma konusuna ilişkin genel eğilimlerin ortaya konulmasına olanak sağlamaktadır.

Araştırma Grubu

Bu çalışmanın evrenini Diyarbakır ilinde bulunan 10 (on) futbol okulunun sporcuları oluştururken örneklemini ise çalışmaya gönüllü olarak bu okullardan uygun örnekleme yöntemi ile katılan sporcular oluşturmaktadır. Ulaşılabilirlik ve elverişlilik esasına dayalı olan uygun örnekleme yöntemi bazı araştırma konularında bilgilerin hızlıca toplanması amacıyla tercih edilen bir yöntemdir (Büyüköztürk, 2018). Araştırmaya katılan sporcu grubunun 54 (%100)'ü erkek sporcudan oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Çalışmada Yapar ve İnce (2014) tarafından geliştirilen 47 madde ve 7 alt boyuttan oluşan Sporcular İçin Antrenör Davranışları Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ) kullanılmıştır. Ölçeğin altı alt boyutunu olumlu kişisel anlayış boyutları (antrenman ve kondisyon, teknik beceri öğretimi, zihinsel hazırlık, hedef belirleme ve yarışma stratejileri) oluştururken bir alt boyutunu ise olumsuz kişisel anlayış boyutu (antrenörün sporcular üzerinde yarattığı olumsuz davranışlar) oluşturmaktadır. Ölçeği geliştiren yazarlar tarafından ölçeğin geçerlik ve güvenilirliğine bakılmış ve Cronbach alpha iç tutarlılık değerleri (Fiziksel Antrenman ve Planlama = .86, Teknik Beceri = .85, Zihinsel Hazırlık = .84, Hedef Belirleme = .87, Yarışma Stratejisi = .85, Olumlu Antrenör Davranışı = .81 ve Olumsuz Antrenör Davranışı = .79) olarak hesaplanmıştır. Ölçek 7'li likert üzerinden değerlendirilmektedir. Bu çalışmaya katılım google anket formu üzerinden gerçekleştirilmiştir.

Veri Analizi

Bu çalışmada elde edilen verilerin analizi için öncelikle tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzde, ortalama ve standart sapma) hesaplanarak katılımcıların demografik özellikleri ve ölçek alt boyutlarına ilişkin genel dağılımlar ortaya konulmuştur. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testi ile incelenmiş ve verilerin normal dağılıma uygun olduğu görülmüştür. Sporcular için antrenör davranışları ölçeğinin alt boyutlarının demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA) kullanılmıştır. Varyans analizi sonucunda anlamlı farklılık tespit edilen durumlarda, farkın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek üzere LSD (Least Significant Difference) çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. Tüm analizlerde anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Demografik Bilgilerin Dağılımı

		n	%
Yaş	14	7	13.0
	15	11	20.4
	16	18	33.3
	17	11	20.4
	18	7	13.0
	2	16	29.6
Spor yapma süresi (yıllık)	2.5	13	24.1
	3	25	46.3
Antrenman sayısı (haftalık)	2	54	100.0
	Toplam	54	100.0

Araştırmaya katılan sporcuların demografik özellikleri frekans analizi ile incelenmiştir. Bulgulara göre katılımcıların yaşlarının 14 ile 18 arasında değiştiği görülmektedir. Yaş değişkeni açısından en yüksek katılım oranını %33,3 ile 16 yaş grubundaki sporcular oluşturmaktadır (n=18). Bunu %20,4 oranıyla 15 ve 17 yaş grupları izlemektedir (n=11). Katılımcıların %13,0'ının 14 yaşında (n=7) ve yine %13,0'ının 18 yaşında (n=7) olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, araştırma grubunun ağırlıklı olarak orta ergenlik dönemindeki futbol okulu sporcularından oluştuğunu göstermektedir. Spor yapma süresi değişkeni incelendiğinde, katılımcıların %46,3'ünün 3 yıldır spor yaptığı görülmektedir (n=25). Ayrıca sporcuların %29,6'sının 2 yıl (n=16), %24,1'inin ise 2,5 yıl (n=13) süredir spor yaptığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar, araştırmaya katılan sporcuların önemli bir bölümünün belirli düzeyde spor deneyimine sahip olduğunu göstermektedir. Antrenman sayısı değişkenine ilişkin bulgular ise katılımcıların tamamının haftada 2 gün antrenman yaptığını ortaya koymaktadır (%100,0; n=54). Bu durum, örneklem grubunun haftalık antrenman sıklığı bakımından homojen bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Sporcular İçin Antrenör Davranışları Ölçeği Alt Boyutlarına İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

	n	Minimum	Maksimum	Ort.	S.s.
Fiziksel Antrenman ve Planlama	54	5.29	6.86	6.07	0.46
Teknik Beceri	54	5.14	7.00	6.03	0.53
Zihinsel Hazırlık	54	4.40	7.00	6.09	0.54
Hedef Belirleme	54	5.00	7.00	6.07	0.51
Yarışma Stratejisi	54	5.14	7.00	6.03	0.46
Olumlu Antrenör Davranışları	54	4.83	7.00	6.02	0.53
Olumsuz Antrenör Davranışları	54	1.00	4.75	1.62	0.52

Sporcular için antrenör davranışları ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin tanımlayıcı istatistikler incelendiğinde, tüm alt boyutlarda katılımcı sayısının 54 olduğu görülmektedir. Fiziksel Antrenman ve Planlama alt boyutunda puanların 5,29 ile 6,86 arasında değiştiği, ortalamanın 6,07 ve standart sapmanın 0,46 olduğu belirlenmiştir. Teknik Beceri alt boyutunda minimum değer 5,14, maksimum değer 7,00, ortalama 6,03 ve standart sapma 0,53'tür. Benzer şekilde Yarışma Stratejisi alt boyutunda da ortalamanın 6,03 ve standart sapmanın 0,46 olduğu görülmektedir. Zihinsel Hazırlık alt boyutunda minimum puan 4,40, maksimum puan 7,00, ortalama 6,09 ve standart sapma 0,54 olarak bulunmuştur. Hedef Belirleme alt boyutunda ise ortalama 6,07 ve standart sapma 0,51'dir. Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda ortalama 6,02 ve standart sapma 0,53 olarak belirlenmiştir. Buna karşın Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda minimum değer 1,00, maksimum değer 4,75, ortalama 1,62 ve standart sapma 0,52'dir.

Tablo 3. Yaş Gruplarına Göre Antrenör Davranışları Ölçeği Alt Boyutlarına İlişkin ANOVA Sonuçları

	n	Ort.	S.s.	F	p	
Fiziksel Antrenman ve Planlama	14	7	6.08	0.59	0.320	0.863
	15	11	6.04	0.48		
	16	18	5.98	0.41		
	17	11	6.16	0.52		
	18	7	6.16	0.40		
Toplam	54	6.07	0.46			
Teknik Beceri	14	7	6.14	0.63	0.875	0.486
	15	11	5.97	0.54		
	16	18	5.89	0.52		
	17	11	6.09	0.37		
	18	7	6.29	0.65		
Toplam	54	6.03	0.53			
Zihinsel Hazırlık	14	7	6.20	0.62	0.611	0.657
	15	11	5.96	0.78		
	16	18	6.02	0.43		
	17	11	6.27	0.47		
	18	7	6.03	0.39		
Toplam	54	6.09	0.54			
Hedef Belirleme	14	7	6.33	0.57	1.112	0.362
	15	11	5.91	0.54		
	16	18	5.96	0.48		
	17	11	6.15	0.44		

	18	7	6.19	0.57		
	Toplam	54	6.07	0.51		
	14	7	6.35	0.53		
	15	11	5.93	0.43		
Yarışma Stratejisi	16	18	5.90	0.41	1.505	0.215
	17	11	6.08	0.46		
	18	7	6.14	0.51		
	Toplam	54	6.03	0.46		
	14	7	6.24	0.61		
	15	11	5.85	0.58		
Olumlu Antrenör Davranışları	16	18	5.95	0.48	0.751	0.562
	17	11	6.11	0.42		
	18	7	6.10	0.66		
	Toplam	54	6.02	0.53		
	14	7	1.54	0.33		
	15	11	1.71	0.29		
Olumsuz Antrenör Davranışları	16	18	1.70	0.81	0.459	0.765
	17	11	1.48	0.29		
	18	7	1.54	0.26		
	Toplam	54	1.62	0.52		

Analiz sonuçlarına göre, Fiziksel Antrenman ve Planlama alt boyutunda yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($F(4,49)=0,320$; $p>0,05$). Benzer şekilde Teknik Beceri ($F(4,49)=0,875$; $p>0,05$), Zihinsel Hazırlık ($F(4,49)=0,611$; $p>0,05$), Hedef Belirleme ($F(4,49)=1,112$; $p>0,05$), Yarışma Stratejisi ($F(4,49)=1,505$; $p>0,05$), Olumlu Antrenör Davranışları ($F(4,49)=0,751$; $p>0,05$) ve Olumsuz Antrenör Davranışları ($F(4,49)=0,459$; $p>0,05$) alt boyutlarında da yaş gruplarına göre anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Tablo 4. Spor Yapma Süresine Göre Antrenör Davranışları Ölçeği Alt Boyutlarına İlişkin ANOVA Sonuçları

		n	Ort.	S.s.	F	p
Fiziksel Antrenman ve Planlama	2 yıl	16	6.02	0.39	9.331	<0,001
	2.5 yıl	13	6.47	0.32		
	3 yıl	25	5.89	0.44		
	Toplam	54	6.07	0.46		
Teknik Beceri	2 yıl	16	5.90	0.45	15.923	<0,001
	2.5 yıl	13	6.60	0.37		
	3 yıl	25	5.82	0.43		
	Toplam	54	6.03	0.53		
Zihinsel Hazırlık	2 yıl	16	5.85	0.54	13.940	<0,001
	2.5 yıl	13	6.65	0.38		
	3 yıl	25	5.94	0.41		
	Toplam	54	6.09	0.54		
Hedef Belirleme	2 yıl	16	5.82	0.49	18.131	<0,001
	2.5 yıl	13	6.64	0.26		
	3 yıl	25	5.93	0.39		
	Toplam	54	6.07	0.51		
Yarışma Stratejisi	2 yıl	16	5.87	0.29	11.515	<0,001
	2.5 yıl	13	6.48	0.41		
	3 yıl	25	5.90	0.43		
	Toplam	54	6.03	0.46		
Olumlu Antrenör Davranışları	2 yıl	16	5.78	0.37	19.365	<0,001
	2.5 yıl	13	6.63	0.35		
	3 yıl	25	5.85	0.45		
	Toplam	54	6.02	0.53		
Olumsuz Antrenör Davranışları	2 yıl	16	1.58	0.32	0.472	0.627
	2.5 yıl	13	1.52	0.33		
	3 yıl	25	1.69	0.69		
	Toplam	54	1.62	0.52		

Analiz sonuçlarına göre, Fiziksel Antrenman ve Planlama alt boyutunda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($F(2,51)=9,331$; $p<0,05$). LSD çoklu karşılaştırma testi sonuçlarına göre, 2,5 yıl spor yapan sporcuların ortalamalarının ($\bar{X}=6,47$), hem 2 yıl ($\bar{X}=6,02$) hem de 3 yıl spor yapan sporculara ($\bar{X}=5,89$) göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Teknik Beceri alt boyutunda da gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($F(2,51)=15,923$; $p<0,05$). Yapılan LSD testi sonucunda, 2,5 yıl spor yapanların ortalamalarının ($\bar{X}=6,60$), hem 2 yıl ($\bar{X}=5,90$) hem de 3 yıl spor yapanlara ($\bar{X}=5,82$) göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Zihinsel Hazırlık alt boyutunda da anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($F(2,51)=13,940$; $p<0,05$). LSD testi sonuçlarına göre, 2,5 yıl spor yapanların ortalamalarının ($\bar{X}=6,65$), 2 yıl ($\bar{X}=5,85$) ve 3 yıl spor yapanlara ($\bar{X}=5,94$) kıyasla daha yüksek olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0,05$).

Hedef Belirleme alt boyutunda da anlamlı farklılık bulunmuştur ($F(2,51)=18,131$; $p<0,05$). LSD testi sonucunda, 2,5 yıl spor yapan sporcuların ortalamalarının ($\bar{X}=6,64$), hem 2 yıl ($\bar{X}=5,82$) hem de 3 yıl spor yapan sporculara ($\bar{X}=5,93$) göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Yarışma Stratejisi alt boyutunda da gruplar arasında anlamlı farklılık olduğu görülmüştür ($F(2,51)=11,515$; $p<0,05$). LSD testi sonuçlarına göre, 2,5 yıl spor yapan sporcuların ortalamalarının ($\bar{X}=6,48$), hem 2 yıl ($\bar{X}=5,87$) hem de 3 yıl spor yapan sporculara ($\bar{X}=5,90$) göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Olumlu Antrenör Davranışları alt boyutunda da istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($F(2,51)=19,365$; $p<0,05$). LSD testi sonuçlarına göre, 2,5 yıl spor yapan sporcuların ortalamalarının ($\bar{X}=6,63$), hem 2 yıl ($\bar{X}=5,78$) hem de 3 yıl spor yapan sporculara ($\bar{X}=5,85$) göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0,05$).

Buna karşın, Olumsuz Antrenör Davranışları alt boyutunda spor yapma süresine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($F(2,51)=0,472$; $p>0,05$).

TARTIŞMA

Bu çalışmada sporcular için antrenör davranışlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda Diyarbakır Futbol Okulları'nda aktif olarak futbol oynayan sporcular üzerinde çalışılmıştır. Çalışmaya Diyarbakır Futbol Okulları'nda aktif olarak oynayan 54 kişi katılmıştır. Katılımcıların %13'ünün 14 yaşında, %20,4'ünün 15 yaşında, %33,3'ünün 16 yaşında, %20,4'ünün 17 yaşında ve %13,0'ının 18 yaşında olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %29,6'sının 2 yıl, %24,1'inin 2,5 yıl ve %46,3'ünün 3 yıl süredir spor yaptıkları ve tüm katılımcıların haftada 2 gün antrenman yaptığı belirlenmiştir.

Sporcular için antrenör davranışı ölçeği kapsamında antrenör davranışları "Fiziksel Antrenman ve Planlama", "Teknik Beceri", "Zihinsel Hazırlık", "Hedef Belirleme", "Yarışma Stratejisi", "Olumlu Antrenör Davranışları" ve "Olumsuz Antrenör Davranışları" olmak üzere yedi alt boyutta değerlendirilmiştir. Yapılan analizler sonucunda katılımcıların olumsuz antrenör davranışları hariç tüm alt boyutlarda ortalama puanları yüksek ve birbirine yakın bulunmuştur. Bu durum antrenörlerin hem psikolojik hem de teknik açıdan tutarlı ve yeterli performans sergilediğini göstermektedir. Standart sapma değerlerine bakıldığında ise tüm alt boyutlarda düşük olduğu görülmektedir. Bu durum, algının katılımcılar arasında homojen bir dağılım gösterdiğini ortaya koymuştur. Ancak olumsuz antrenör davranışları alt boyutunda ortalama değerinin düşüklüğü sporcuların antrenörlerini genel olarak destekleyici ve yapıcı bir tutum içinde değerlendirdiğini göstermektedir. Tüm sonuçlar birlikte ele alındığında antrenör davranışlarının sporcuların gelişimi desteklediğini, olumlu bir yapı sergilediğini ve olumsuz davranışların sınırlı seviyede algılandığı söylenebilir.

Çalışma kapsamında antrenör davranışlarının yaş ve spor yapma süresine göre değişip değişmediği de incelenmiştir. Sporcular için antrenör davranışları ölçeğinin yaşa göre incelenmesi sonucunda alt boyutların hepsinde yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Dolayısıyla sporcuların antrenör davranışlarına dair algılarının yaş değişkenine göre değişmediği; farklı yaş gruplarındaki sporcuların antrenörlerini benzer şekilde değerlendirdiği söylenebilmektedir.

Bu çalışmada elde edilen bulgular, sporcuların antrenör davranışlarına ilişkin algılarının yaş değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığını göstermiştir. Bu sonuç, Barut (2018) tarafından yapılan çalışma ile genel olarak paralellik göstermektedir. Barut (2018) doktora tezi çalışmasında bu çalışmaya paralel olarak antrenör davranışlarının büyük ölçüde yaş değişkenine göre farklılaşmadığı belirlenmiş, yalnızca fiziksel antrenman ve

planlama alt boyutunda anlamlı bir farklılık olduğunu saptamıştır. Benzer şekilde Küçük (2023) elit düzeyde güreşçiler üzerinde yaptığı çalışmada yaşa göre yalnızca fiziksel antrenman ve planlama alt boyutunda anlamlı farklılık olduğunu saptamıştır. Bu durum, antrenör davranışlarının genel olarak yaşa göre benzer algılandığını, ancak fiziksel antrenman ve planlama boyutunun yaşa bağlı olarak daha duyarlı bir yapı sergileyebileceğini düşündürmektedir. Ancak Barut (2018) çalışmasının örneklemini genç yetişkin düzeyindeki üniversite sporcuları oluştururken, bu çalışmada 14–18 yaş aralığındaki ergen bireyler yer almaktadır. Bu durum, sporcuların gelişimsel düzeylerine bağlı olarak antrenman sürecini algılama ve değerlendirme biçimlerini etkilemiş olmasıyla açıklanabilmektedir. Daha ileri yaş grubundaki sporcuların antrenman planlaması ve fiziksel yüklenme süreçlerine ilişkin daha yüksek farkındalığa sahip olmaları bekleneceği için söz konusu alt boyutta farklılığın ortaya çıkması olasıdır. Buna karşın, Gök (2021) yaptığı çalışmada yaş ile antrenör davranışlarının özellikle fiziksel antrenman, planlama alt boyutu ve olumsuz antrenör davranışları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu saptamıştır. Bu farklılığın, Gök (2021) çalışmasının elit düzeyde ve daha ileri yaş grubundaki sporcular üzerinde yürütülmüş olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Çünkü sporcuların yaş ve deneyim düzeyi arttıkça antrenman süreçlerine yönelik farkındalıklarının ve eleştirel değerlendirme becerilerinin gelişmesi, antrenör davranışlarının daha belirgin biçimde algılanmasına yol açabilmektedir. Benzer şekilde, Dilek (2017) tarafından Türkiye ve Bosna-Hersek örneklemi üzerinde yürütülen çalışmada da yaş değişkenine ilişkin bulguların alt boyutlara ve örneklem özelliklerine göre farklılık gösterdiği, genel anlamda tutarlı ve tek yönlü bir sonuca ulaşamadığı ifade edilmiştir. Çünkü yaş değişkeninin antrenör davranışlarına ilişkin algılar üzerindeki etkisi örneklem yapısı, branş çeşitliliği ve sporcuların deneyim düzeyine bağlı olarak değişebilmektedir. Buna ek olarak, Aydın (2024) badminton sporcuları üzerinde yaptığı çalışmada özellikle 18 yaş ve üzeri sporcuların hedef belirleme ve olumlu antrenör davranışları boyutlarında antrenörlerini daha olumlu değerlendirdiklerini saptamıştır. Bu bulgu, mevcut çalışmadan farklılık göstermektedir. Bu farklılığın, Aydın (2024) tarafından yapılan çalışmada amatör ve profesyonel sporcuları birlikte içeren daha heterojen bir örneklem grubu olmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Diğer bir çalışmada Ermiş ve arkadaşları (2017), sporcuların antrenör davranışlarını algılama düzeylerinin yaş, cinsiyet ve spor türüne göre anlamlı farklılıklar gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu bulgu, mevcut çalışmadan farklılık göstermekte olup, söz konusu farklılığın örneklem özellikleri ve rekabet düzeyinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Tutar (2018) tarafından yapılan çalışmada, sporcuların yaş ve spor deneyimi gibi değişkenlere göre antrenör davranışlarının tüm alt boyutlarında, olumsuz antrenör davranışları dâhil olmak üzere anlamlı farklılıklar bulunduğu belirlenmiştir. Bu bulgu, mevcut çalışmayla büyük ölçüde paralellik göstermekle birlikte, özellikle olumsuz antrenör davranışları alt boyutunda farklılaşmaktadır. Kablan Yıldırım (2022) ise bu çalışmaya paralel olarak olumsuz antrenör davranışları hariç tüm alt boyutlarda anlamlı farklılık saptamıştır. Bu durum, olumsuz antrenör davranışlarının sporcular tarafından daha sınırlı ve homojen bir biçimde algılanabildiği şeklinde açıklanabilmektedir.

Sporcular için antrenör davranışları ölçeğinin spor yapma süresine göre incelenmesi sonucunda olumsuz antrenör davranışları hariç tüm alt boyutlarda gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Tüm alt boyutlarda 2,5 yıl spor yapan sporcuların algı düzeylerinin hem 2 yıl hem de 3 yıl spor yapanlara kıyasla daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Yani orta düzey spor deneyimi olan bireylerin antrenör davranışlarını daha olumlu değerlendirdikleri söylenebilmektedir.

Olumsuz antrenör davranışları alt boyutunda spor yapma süresine göre anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir. Yani spor yapma süresi olumsuz davranış algısı üzerinde belirleyici bir rol oynamamaktadır. Literatürde bu çalışma ile paralellik gösteren ya da çelişen çalışmalar bulunmaktadır. Örneğin Barut (2018) çalışmasında bu alt boyutta da anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bu durum, örneklem gruplarının yaş ve gelişim düzeylerindeki farklılıklarla açıklanabilmektedir. Küçük yaşlarda bağırma, eleştirme ve baskı daha kabul edilebilir olarak algılanıp, antrenör daha otoriter bir figür olarak algılanırken, deneyim arttıkça ve yaş arttıkça aynı davranış olumsuz olarak kodlanabilmektedir. Öte yandan bu çalışmada futbol okulu örneğinde antrenörler daha koruyucu ve pedagojik yaklaşırken, üniversite ortamında artan rekabet ile olumsuz davranışın değişkenliği artabilmektedir. Diğer bir çalışmada Çik (2019) sporcuların basketbol oynama geçmişlerine göre antrenör davranışlarının hiçbir alt boyutunda anlamlı bir farklılık olmadığını belirlemiştir. Bu farklılığın örneklem grubunun özellikleri, spor branşı, rekabet düzeyi ve katılımcıların spor deneyim dağılımlarındaki homojenlikten kaynaklandığı söylenebilir. Çik (2019) çalışmasında basketbol oynayan, bizim çalışmamızdan daha uzun geçmişe sahip, milli takımda oynama durumu olan ve olmayan sporcularla çalışmıştır.

Tüm çalışmalar birlikte ele alındığında antrenör davranışlarının yaş değişkenine göre farklılaşmasına dair literatürde tutarlı bir sonuç olmadığı görülmektedir. Çalışmalardan bazılarında yaş ile antrenör davranışlarının algılanması arasında anlamlı bir farklılık bulunurken, bazılarında fark bulunmamıştır. Bu durum yaş değişkeninin antrenör davranışlarında tek başına belirleyici bir faktör olmadığını ve bu değişkenin spor ortamı, rekabet düzeyi, spor branşı ve sporcuların deneyim özellikleri gibi değişkenlerle birlikte değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Özellikle ergenlerin antrenörlerini otorite figürü olarak algılamaları ve eleştirel bakmamaları, bu çalışmada belirlenen yaş ve antrenör davranışı arasındaki ilişkiyi etkilemiş olabilir. Spor yapma süresi değişkenine bakıldığında ise, olumsuz antrenör davranışları dışında tüm alt boyutlarda farklılık olduğu görülmektedir. Bu durum yine Bu durum, yaş ve deneyim düzeyi arttıkça sporcuların, daha bilinçli ve olumlu biçimde değerlendirebildiklerini, ancak olumsuz davranışların algılanmasının daha sınırlı ve homojen kaldığını göstermektedir. Özellikle spor deneyimi orta seviyede olan bireyler antrenör davranışlarını daha olumlu değerlendirebilmektedir. Çünkü bu grup hem henüz yeterli deneyim kazanmamış hem de yüksek düzey rekabet baskısıyla henüz karşılaşmamış olabilmektedir.

Elde edilen bulgular ışığında sporcuların gelişim düzeyleri ve yaşları doğrultusunda antrenörlerin iletişim ve davranış stratejilerini doğru seçmeleri oldukça önemlidir. Özellikle ergenler gibi genç yaş gruplarında pedagojik yaklaşımla ve motive edici olmaları, sporcuların hem psikososyal gelişimleri açısından olumlu olacak hem de performanslarını olumlu etkileyecektir.

Bu çalışma yalnızca Diyarbakır Futbol Okulları'nda yer alan sporcularla sınırlıdır. Ayrıca branş olarak futbol ve yaş olarak da belli bir grup ile sınırlıdır. Bu nedenle bulguların genellenebilirliği kısıtlanmaktadır. Gelecekteki çalışmalarda farklı yaş gruplarından, spor branşlarından ve rekabet düzeylerinden sporcuların olduğu daha farklı ve geniş örneklerle benzer çalışmalar yapılması önerilmektedir. Öte yandan antrenör davranışlarının sporcuların performans değişkenleri ve psikolojik unsurları üzerindeki etkisinin incelenmesi de önemlidir.

Sonuç olarak bu çalışmada sporcuların antrenörlerin davranışlarına dair algıları yaş değişkenine göre farklılaşmamakta; ancak spor yapma süresi olumlu antrenör davranışları üzerinde etkili olmaktadır. Olumsuz antrenör davranışları ile hem yaş hem de spor yapma bakımından daha homojen algılanmıştır. Bu bulgular antrenör davranışlarının sporcuların gelişiminde önemli bir rol oynadığını ve özellikle deneyim düzeyine bağlı olarak farklı biçimlerde algılanabildiğini gösterir niteliktedir.

Yazar Katkıları

Çalışma Tasarımı: AD ve MŞA; Denetim: AD ve MŞA; Veri Toplama: AD ve MŞA; Veri Analizi: AD ve MŞA; Literatür Taraması: AD ve MŞA; Makale Yazımı: AD ve MŞA; Eleştirel İnceleme: AD ve MŞA.

Çıkar Çatışması

Yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Etik Beyanı

Çalışma kapsamında etik kurul onayı, Dicle Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu Başkanlığının uygun görüşü doğrultusunda, Dicle Üniversitesi Rektörlüğünün 03.12.2025 tarih ve 1046761 sayılı etik kurul onay kararı ile alınmıştır.

Yapay Zekâ Kullanımı

Yapay zekâ destekli araçlardan hiçbir amaçla yararlanılmamıştır.

KAYNAKLAR

Açıkada, C., & Ergen, E. (1990). *Science and sports. Büro-Tek Offset Printing.*

Aydın, T. (2024). *Badminton sporcularına göre antrenör davranışlarının incelenmesi* [Yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>

- Barut, A. İ. (2018). *Farklı hedef yönelimlerine sahip UNİLİG erkek basketbolcularının algılanan liderlik davranışı ve antrenör davranışlarını değerlendirmelerinin karşılaştırılması* [Doktora tezi, Mersin Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Bekiari, A., & Syrmpas, I. (2015). Coaches' verbal aggressiveness and motivational climate as predictors of athletes' satisfaction. *British Journal of Education, Society & Behavioural Science*, 9(4), 318-329.
- Büyüköztürk, Ş. (2018). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Pegem Akademi.
- Côté, J., & Gilbert, W. (2009). An integrative definition of coaching effectiveness and expertise. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 4(3), 307-323.
- Çik, B. (2019). *Sporcular tarafından algılanan antrenör davranışlarının antrenörlerin yeterliğiyle ilişkisinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Dolaşır, S. (2006). *Antrenörlük etiği ve ilkeleri*. Gazi Kitapevi.
- Dilek, A. N. (2017). *Antrenör davranışları ile ilgili sporcu algısının araştırılması: Türkiye ve Bosna-Hersek örneklerinin karşılaştırılması* [Doktora tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Ermiş, E., Saticı, A., İmamoğlu, O., & Aydoğan, A. (2017). Adelson sporculara göre antrenör davranışları. *Kesit Akademi Dergisi*, 3(12), 589-599.
- Gök, O. (2021). *Olimpik spor branşlarındaki antrenör davranışları ile sporcuların değer gelişimi arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Jowett, S., & Cockerill, I. M. (2003). Olympic medallists' perspective of the athlete-coach relationship. *Psychology of Sport and Exercise*, 4(4), 313-331.
- Kablan Yıldırım, N. (2022). *Sporcular tarafından algılanan antrenör davranışlarının ve antrenör sporcu ilişkisinin zihinsel dayanıklılık üzerindeki etkisi* [Yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Karasar, N. (2005) *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayın Dağıtım.
- Küçük, F. (2023). *Elit düzeydeki yıldız ve genç güreşçilerin algıladıkları antrenör davranışları ile spora bağlılıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yüksek lisans tezi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). The coach-athlete relationship: A motivational model. *Journal of Sports Science*, 21(11), 883-904.
- Özdemir, İ. (2014). *Genç erkek futbolcularda hazırlık döneminde yapılan alt ekstremite kuvvet antrenmanlarının bazı fizyolojik, motorik ve teknik parametrelere etkisi* [Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Short, S. E., & Short, M. W. (2005). Essay: Role of the coach in the coach-athlete relationship. *The Lancet*, 366, S29-S30.
- Tutar, Ö. F. (2018). *Yüzme antrenörlerinin sporcularına karşı davranış tarzlarının incelenmesi (doğu anadolu örneği)* [Yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi>
- Vella, S., Oades, L., & Crowe, T. (2011). The role of the coach in facilitating positive youth development: Moving from theory to practice. *Journal of Applied Sport Psychology*, 23(1), 33-48.

Yapar, A., & İnce, M. L. (2014). *Sporcular için antrenör davranışlarını değerlendirme ölçeğinin Türkçe uyarlaması (SADDÖ): Geçerlik ve güvenilirlik çalışması*. *Spor Bilimleri Dergisi*, 25(4), 203–212. <https://doi.org/10.17644/sbd.171673>

West, L. (2016). *Coach-athlete communication: Coaching style, leadership characteristics, and psychological outcomes* [Master's project, Bowling Green State University]. ScholarWorks@BGSU. <https://scholarworks.bgsu.edu>

Extended Abstract

Introduction: Participating in sports helps individuals improve their psychosocial well-being and lead a more structured life. In addition to promoting physical and mental health, sports play a significant role in cultural and social interaction. The athlete-coach relationship has a significant impact on the success and sustainability of sports. Good interaction can boost athletes' motivation, thereby enhancing their performance and helping sports become a long-term process. If athletes do not work with a qualified coach who can help them develop, they will likely fall short of the performance they aim for or face difficulties in achieving their desired progress. For this reason, coaches are undoubtedly considered one of the primary factors behind success in any sport, whether amateur or professional. The quality of the interaction coaches establish with athletes plays a critical role in shaping the athletes' beliefs. Positive communication with coaches lays the groundwork for athletes to focus more on their work and become more productive. When communication is inadequate, however, the athlete perceives the process negatively, and a decline in performance is observed as the athlete's emotional side comes to the fore. Coaches play a critical role not only as facilitators of technical skills but also as educational figures who guide athletes' mental, emotional, and cultural development. While acting as an effective organizer and active manager, a coach is also viewed as an educator who helps athletes maintain their belief in the sport and supports them in gaining their freedom and skills.

Method: In this context, the aim of this study is to evaluate, from the athletes' perspective, the relationship between the behaviors of soccer club coaches and coach-athlete attachment styles among athletes actively playing at soccer schools in Diyarbakır. This research is a quantitative, cross-sectional study. The population of the study consists of athletes from 10 (ten) soccer schools in the province of Diyarbakır, while the sample was formed using simple random sampling from among the athletes who voluntarily participated in this study. The study utilized the Coach Behavior Assessment Scale for Athletes (SADDÖ), developed by Yapar and İnce (2014), which consists of 47 items and 7 subscales. To analyze the obtained data, descriptive statistics were first calculated to present the participants' demographic characteristics and the general distributions regarding the scale's subscales. The normality of the data was examined using the Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk tests, and the data were found to be normally distributed. A one-way analysis of variance (One-Way ANOVA) was used to examine whether the subscales of the Coach Behavior Scale for Athletes differed according to demographic variables. In cases where significant differences were detected as a result of the analysis of variance, the LSD (Least Significant Difference) multiple comparison test was applied to determine which groups accounted for the difference. A total of 54 individuals currently playing at the Diyarbakır Football Schools participated in the study. It was determined that 13% of the participants were 14 years old, 20.4% were 15 years old, 33.3% were 16 years old, 20.4% were 17 years old, and 13.0% were 18 years old. Within the scope of the Coach Behavior Scale for Athletes, coach behaviors were evaluated across seven sub-dimensions: "Physical Training and Planning," "Technical Skills," "Mental Preparation," "Goal Setting," "Competition Strategy," "Positive Coach Behaviors," and "Negative Coach Behaviors." The results of the analyses revealed that participants' average scores were high and similar across all sub-dimensions except for negative coach behaviors. This indicates that coaches demonstrated consistent and adequate performance from both psychological and technical perspectives. When all results are considered together, it can be concluded that coaches' behaviors support athletes' development, exhibit a positive structure, and that negative behaviors are perceived at a limited level. The study also examined whether coach behaviors vary according to age and duration of participation in sports. The analysis of the Coach Behavior Scale for athletes by age revealed that there were no statistically significant differences between age groups across all subscales.

Findings: The findings of this study indicate that athletes' perceptions of coach behavior do not differ significantly based on the age variable. This result generally aligns with the study conducted by Barut (2018). Similarly, in a study conducted by Küçük (2023) on elite-level wrestlers, it was found that there were significant differences based on age only in the physical training and planning sub-dimensions. This suggests that while coach behaviors are generally perceived similarly across age groups, the physical training and planning dimensions may exhibit a more age-sensitive structure. An analysis of the coach behavior scale for athletes based on duration of participation in sports revealed statistically significant differences between groups in all subdimensions except for negative coach behaviors. No significant difference was found in the negative coach behaviors subdimension based on duration of participation in sports. In other words, the duration of

sports participation does not play a decisive role in the perception of negative behavior. At a young age, shouting, criticism, and pressure are perceived as more acceptable, and the coach is viewed as a more authoritarian figure; however, as experience and age increase, the same behavior may be interpreted negatively. On the other hand, in this study, while coaches in the soccer school sample adopted a more protective and pedagogical approach, the variability of negative behavior may increase in a university setting due to heightened competition.

Discussion: The findings of this study indicate that athletes' perceptions of coaches' behaviors do not differ based on age; however, it was found that the duration of participation in sports influences perceptions of positive coaching behaviors, while perceptions of negative coaching behaviors are more consistent across both age and duration of participation. These findings indicate that coaches' behaviors play a significant role in athletes' development and can be perceived in different ways, particularly depending on the level of experience.

Keywords: Coach, Behavior, Athlete, Football